

Hvem er den norske motorsyklisten? For å finne ut dette, går vi tett på motorsyklister som vi møter. Tett på helt vanlige, norske motorsyklister. Folk som kjører MC er nemlig ingen homogen gruppe, slik man gjerne får inntrykk av. Vi har forskjellig smak og forskjellige preferanser, men for oss alle er motorsykkelen en del av tilværelsen. Vi er forskjellige, men hvem er vi egentlig? I denne intervjuuserien prøver vi å bli kjent med dem. Her er Heidi Ann Hanssen fra Løten. Hun har ikke kjørt så lenge, men som hun sier: – Bedre sent enn aldri. Og det skjønner vi godt, for nå er motorsykkelen et viktig element i tilværelsen hennes. Den er en del av livet!

HELT MED: Når hun leker gjennom svingene på sin kullsorte MT-10, er Heidi helt med. Eller som hun sier: Det er en dans mellom ego og sjel. I egne øyne er hun ingen råkjører, men hun innrømmer at hun liker fart.

– JEG ER HER OG NÅ!

Heidi Ann Hanssen har funnet sin plass i tilværelsen. Hun nyter sin beksvarte Yamaha MT-10 og lever i nuet. Eller som hun sier: – Jeg er her og nå! Jeg setter pris på de små ting. Det har livet lært meg.

Hun er godt voksen, Heidi Ann Hanssen, men hun er ganske fersk som motorsyklist. Bare 8 år er det blitt, men det har vært gode år som hun sier. – Jeg har virkelig fått opp øynene for motorsykkelen. Nå innser jeg at jeg burde ha begynt lenge før, men jeg prøver å ta det igjen. Jeg tar ut sykkelen så ofte jeg kan og er ivrig deltaker på samlinger og turer i klubbens regi.

Heidi er nemlig med i Lillehammer mot-

orsykelklubb. Der er hun, som hun sier, helt hjemme. Hun har fått mange venner og trives i et sosialt miljø som er nært og godt. Det var gjennom klubben at vi kom i kontakt med henne. Vi er nemlig konstant på jakt etter motorsyklister vi kan intervju, og i klubben ble vi anbefalt å ta en nærmere prat med Heidi. Selvsagt gjorde vi det, og hun ble nysgjerrig. Da jeg spurte henne om et intervju mente hun selvsagt at hun ikke hadde så mye å bidra med. Hun hadde jo bare såvidt

begynt, som hun sa, men jeg var helt klar: Hvor mye eller lite du har kjørt har null betydning. Det er motorsyklisten Heidi Ann Hanssen våre lesere vil bli kjent med. Det faktum at du først ble motorsyklist i godt voksen alder er veldig interessant. De fleste av oss har jo kjørt siden vi lærte å gå. Du derimot, var høyst oppegående da du bestemte deg for å ta MC-lappen. – Stemmer nok det, repliserte hun. – Men da jeg begynte å kjøre, hadde jeg i hvert fall ikke forestilt meg at

Navn: Heidi Ann Hanssen.
Alder: 56 år.
Bosted: Løten.
Sivil status: Opptatt. Har to voksne sønner Patrick (29) og Chris Erik (21).
Yrke: Daglig leder i Infinity Yogi AS og markeds- og administrasjons-medarbeider for Tren.
MC-erfaring: 8 år.
MC-klubb: Lillehammer Motorsykkelklubb, Solør MC klubb
Sykkel: 2017-modell Yamaha MT-10.

garvede MC-entusiaster kunne være interessert i meg – som motorsyklist.

Kanskje ikke, men desto mer interessant. Det er ikke ofte vi treffer folk som er blitt motorsyklist i godt voksen alder. Er du med?

– Ja, jeg er med. Når sant skal sies synes jeg faktisk at det er litt gøy.

Fint! Du er 55 nå, men det er ikke mer enn 8-9 år siden du kom på tanken om å kjøre sykkel. Hvordan kunne du komme på slike idéer?

– Egentlig er det en lang historie, men jeg skal prøve å være kort. For noen år siden var jeg alvorlig syk. Dessverre var ikke prognosene gode. Jeg gjennomgikk en hard kur. Det var en lang og tøff prosess der jeg virkelig innså at man ikke kunne ta noe for gitt her i verden. Heldigvis gikk det bra. Jeg ble frisk og innså at jeg måtte få så mye som mulig ut av livet mens jeg fremdeles var i stand til det. Jeg måtte rett og slett fylle det med nye ting. Aktiviteter som kunne krydre tilværelsen. Jeg begynte med padling og klatring. Yoga var også ei greie. Dessuten tenkte jeg at det kunne vært morsomt å kjøre motorsykkel. Det var slik det begynte.

Morsomt å kjøre motorsykkel, sier du. Hva var det som gjorde at du trodde det?

– Jeg hadde sett motorsyklister. Det virket som de hadde det gøy. For meg var det spørsmål om mestring. Jeg så for meg at motorsykkelføring var en krevende aktivitet som fordret mye. For meg, i den situasjonen jeg var i, var det rett og slett en utfordring som jeg ikke kunne la forbli uprøvd.

Du prøvde – og du klarte det. Nå har du lappen. Var det vanskelig?

– Vanskelig og vanskelig: Jeg hadde jo null peil. I utgangspunktet syntes jeg at det var skikkelig skummelt. Jeg kom ut av kjøregården med blemmer i hendene, men det var en lærerik prosess som jeg virkelig fikk mye ut av. Det å ta motorsykkelførerkort er en prosess som rett og slett gjør deg til en bedre själfør – i videste forstand!

Ja. Alle burde hatt motorsykkelførerkort. Da hadde trafikken blitt tryggere. Men du er i hvert fall der, og du kjører en MT-10. Kjøpte du den rett etter at du fikk lappen?

– Nei. Den første sykkelen jeg skaffet meg var en Suzuki 650 Gladius. Som du ser, er jeg ikke veldig høy. Med ferskt førerkort ville jeg ha en lettkjørt sykkel. Derfor ble det Gladius. Den er en super førstegangssykkel, ikke minst for oss korte damer. Den har lav setehøyde, er bensingjerrig, har gromlyd og drar bra, Den var perfekt for meg. En herlig sykkel som jeg trivdes veldig godt med.

Utfordringen: Hun er godt voksen, men førerkortet er av ganske ny dato. Hun har bare hatt det i 8 år. Hun tok det fordi hun ville utfordre seg selv. Eller som hun sier:

– Det var rett og slett en utfordring som jeg ikke kunne la forbli uprøvd.

Ja, Gladius er trivelig sykkel med morsom karakter. Har kjørt den mye, og jeg trives hver gang. Men den har du ikke lenger. Nå er det MT-10...

– Jeg kjøpte den i 2018. Etter et par år med Gladius følte jeg rett og slett at jeg var i ferd med å vokse ut av den. Jeg ville ha no' større. Da jeg så Yamahaen, falt jeg pladask for utseendet. Nå, etter å ha hatt den noen år, er jeg kjempefornøyd. Den går bra og har nydelige kjøreegenskaper. Jeg får ikke fullrost den!

Så du går ikke rundt og sikler på større greier...

– Overhodet ikke. Drømmesykkelen er det noen som sier. Jeg har den – her og nå!

Du er altså motorsyklist og lykkelig innehaver av drømmesykkelen din. Men Heidi: Tilværelsen din er også fylt med andre ting: Jeg tenker på yoga...

– Ja. Som jeg nevnte, begynte jeg med yoga som en følge av sykdommen. Det ga meg så mye at jeg etter hvert begynte med det for fullt. Nå lever jeg av yoga. Jeg driver firmaet Infinity Yogi der jeg arrangerer kurs og har timer med yogatrening. I kjølvannet av sykdommen begynte det som en mental og fysisk adspredelse, men nå er den en altoppslukende aktivitet som fyller store deler av tilværelsen.

Så når hun ikke herjer rundt på MT-10, sitter altså Heidi i lotusstilling og er i en annen verden...

– Utenforstående, som knapt vet hva yoga er, tror kanskje det er slik det foregår. Men det er så mye, mye mer. Yoga går ut på å finne balanse mellom kropp og sinn. Å finne ro i sjela, kan du godt si. Du blir bedre kjent med deg selv. Du observerer dan-

sen mellom ego og sjel og du finner harmonien. Yoga er rett og slett en tilstand. Du er ikke i en annen verden. Du er her – i nuet!

Javel. Jeg visste vel egentlig at det å bedrive yoga ikke er ensbetydende med å sitte stille i lotusstilling, men at det var så omfattende som du sier, visste jeg ikke. Skjønner jeg deg rett, er det i prinsippet snakk om en tilstand som er der hele tiden.

– Det kan du godt si. Det går på å være tilstede i nuet. Eller som jeg selv sier: Jeg er her og nå!

Er jeg helt på jordet når jeg forstår deg slik at yoga kan være en måte å takle hverdagslige bekymringer på?

– Du er ikke på jordet.

Men hvordan lar det seg kombinere med motorsykkelføring?

– Er ikke det to sider av samme sak – da? Med yoga er jeg her og nå. Når jeg kjører motorsykkel er jeg så til de grader «her og nå» – da også. Det er nesten så jeg vil si at motorsykkelføring er en form for yoga.

Det vil m.a.o. si at lesere av MC-avisa/Bike bedriver yoga hver gang de er ute med sykkelen sin?

– Det er dine ord, men jeg skal ikke bestride dem. Du er inne på noe.

Men for å komme ned på jorda, rettere sagt på veien. Motorsykkelføringa betyr mye for deg. Kjører du fort?

– Jeg liker fart og hårete veier. I egne øyne er jeg ingen råkjører, men det hender nok at det går i for-teste laget. Har dessverre noen prikker som bekrefter det.

Yogatrening: Etter hvert er yoga blitt en omfattende del av Heidis tilværelse. Nå holder hun kurs og trener deltakerne i regi av eget selskap.

Dansen: Det går ut på å finne ro i sjela. Å observere dansen mellom ego og sjel. Når Heidi bedriver yoga er hele kroppen i aktivitet. Eller for å sitere henne: Det holder kroppen ung og hodet klart.

Reportasje: Jeg og min mc

Javel?

– Når man får ånden over seg, på en nydelig vei med masse herlige svinger, er det vanskelig å holde igjen. Derfor har jeg begynt å kjøre på bane.

Bane???

– Som sagt, liker jeg fart. Men den lysten bør man helst tilfredsstille på en racerbane. Derfor har jeg tatt lisenskurs i road racing. De siste par årene har jeg trent en del på Vålerbanen.

Det må jeg si! Dama finner altså roen når hun jager kurvene på Vålerbanen. Tøft!

– Mulig det, men jeg trives i hvert fall. Dessuten øker jeg kjørekompetansen. Når jeg leker meg rundt banen, danser gjennom svingene og bruker hele kroppen, blir jeg rett og slett en bedre motorsyklist!

Det lar vi stå som en oppfordring til alle våre lesere. Utfordre deg selv på bane og bli en bedre motorsyklist! Dessverre må vi også la dette bli siste ord i intervjuet. Spalteplassen er i ferd med å renne ut, og vi må gi oss. Så Heidi: Har du noen ord du vil si til våre lesere før vi runder av?

– Oj, er vi ferdige alt?!? Og jeg som har så mye på hjertet! Men for å fatte meg i korthet, vil jeg si at motorsykkel er en velsignelse. Det har den vært for meg, og det vet jeg at den er for alle de som leser dette bladet. Hver gang jeg tar på meg hjelmen kommer smilet. Det er bare meg og sykkelen. Jeg er klar! Klar for å oppleve dansen mellom ego og sjel. Vi er heldige, vi som kjører motorsykkel!

Tekst: Jon Asgeir Lystad
jon@mcavisa-bike.no
Foto: Jon A. Lystad/privat

Heidi Ann Hanssen

Rent personlig:

Digger:

– Firesifrede, grusfrie fylkesveier.

Digger ikke:

– Uoppmerksomme trafikanter.

Folk jeg har sansen for:

– Ærlige og generøse mennesker med gnist i øyet.

Folk jeg ikke har sansen for:

– Egoister.

Positivt trekk:

– Får høre at jeg alltid er blid. Jeg har selvsagt mine sider – jeg også, men jeg er sjelden sur.

Mindre positivt trekk:

– Får høre at jeg også er litt distré. Skal ikke bestride det.

Er stolt av:

– Barna mine, og Yamahaen – selvsagt!

Er ikke så stolt av:

– Har dessverre noen prikker i førerkortet.

Er god til:

– Utfordre meg selv og gjøre ting som jeg egentlig ikke tør.

Er ikke så god til:

– Å skrive opp det som er i hodet.

Dette liker jeg å gjøre:

– Studere og praktisere yoga..

Dette kaster jeg ikke bort tida mi på:

– Vaske gulv.

Det beste jeg vet:

– Slappe av med en god serie på TV mens jeg knasker i meg en hel pose potetgull.

Det verste jeg vet:

– Tannpine, øresus og sinker som kjører under fartsgrensa.

Det beste som har hendt meg:

– Livet!

Det verste som har hendt meg:

– Livet.

Det smarteste jeg har gjort:

– Begynte med yoga og tok førerkort på motorsykkel.

Det dumme jeg har gjort:

– Tja: Hvor skal jeg begynne...

Hvis jeg hadde ubegrenset med penger:

– Da ville jeg investert i et lekkert sted ved Middelhavet der jeg kunne holde til om vinteren. Selvsagt ville jeg også hjulpet Patrick og Chris Erik med å komme inn i boligmarkedet. En lett og bøllete offroader for lek og moro i nærmiljøet hadde heller ikke vært å forakte.

Heidi Ann Hanssen med få ord:

– Akkurat der har jeg problemer med å fatte meg i korthet. Jeg er i hvert fall stille og observerende av natur. Er tålmodig og god til å lytte også. Stiller gjerne opp for andre, men jeg sitter aldri lenge rolig. Jeg lever med hjertet på utsiden og ønsker det beste for hver og en av oss.

Heidi om 10 år:

– Jeg har god helse og forhåpentligvis et par barnebarn. Selvsagt har jeg motorsykkel og et førerkort som aldri er blitt beslaglagt.

Fem favoritter:

Favorittmat: Sushi

Favorittdessert: Sjokoladefondant med is.

Favorittdrikke: Hjemmelaget kullsyrevann.

Favorittserie på TV: Shameless.

Favoritt motorsykkelvei: Skal jeg ha det herlig på MC i nærmiljøet, tar jeg FV216 opp til Sjusjøen, Sveiper over mot Nordseter for så å kjøre ned mot Lillehammer. Deretter setter jeg kursen mot Saksumdal og Værskjei, før jeg setter kursen hjemover. Herlig vei med liten trafikk og nydelige svinger. Prøv den!